

Forsvarsudvalget:

V/Formand Hr. Hans Christian Thorning.

Samt forsvarsordførerne.

24-08-2010

Afs.

Johnny Rasmussen

Far til Jonas

Allan Christensen

Far til Simon.

Kære Udvalg.

I vores henvendelse til Jer, er der ingen kritik af Den kongelige Livgarde.

Vi er blevet særdeles godt behandlet af oberst Lasse Harkjær og KTO officer major Claus Fosbæk og soldaterne ved Den kongelige Livgarde.

Det vores henvendelse drejer sig om, i alt sin enkelthed er, hvornår et menneske er noget værd.

Vores sønner indgik en gensidig kontrakt med hæren, om at de var villige til, at indgå i den Internationale styrke. De var villige til, som de andre soldater, på deres hold, at yde noget for Danmark. Det er derfor uforståeligt, at de ikke er noget værd, før end ved afrejsen, og ikke når de er i gang med uddannelsen til deres mission

Jonas og Simon var færdig med deres eksamineret uddannelse, det bedste hold i de sidste 4 år, da ulykken skete, én dag før, de skulle hjem på ferie for tre uger senere, at tage til Afghanistan.

I brevet til ministeren beder vi om, at loven for erstatnings- og godtgørelsesordningen bliver ændret, så den fjerner den uretfærdige ulighed som vores sønner er ude for. Vi har derfor en stor forventning om, at deres liv også er noget værd. Så de vil blive erstattet uanset om de var i Afghanistan eller i Danmark.

Vi vil endvidere opfordre ministeren til, at tage kontakt HKKF. Så de soldater uanset værn, der gør tjeneste for Danmark i Internationale Missioner er lige stillet i henhold til erstatning.

I forvisning om seriøs behandling af vores henvendelse og med venlig hilsen

Johnny Rasmussen

Risby 3

DK-4750 Lundby

Bilag //.

Henvendelse til forsvarsministeren.

Svar skrivelse fra forsvarsministeren 12.08.10

Brev til forsvarsministeren. 18.08.10

Kopi sendt til //.

KTO major Claus Fosbæk, Livgarden

Hans Erik Magaard HKKF.

Generalmajor Niels Henrik Bundsgaard

Kære Forsvarsminister Gitte Lillelund Beck

Vi er forældre til konstabel Jonas Rasmussen og konstabel Simon Kofoed Christensen, der på tragisk vis døde under deres afsluttende skydeøvelse i Oksbøl den 11. juni 2010. Vi er blevet hjulpet igennem den første svære tid af kontaktofficererne, Den Kongelige Livgarde og Hærens Operative Kommando, men i denne tid med mange tanker om hændelsen, hvis konsekvenser vi nu må lære at leve med, falder det os alle for brystet, at der er så stor forskel på den erstatning, som kommer til udbetaling, nu hvor vore sønner døde under tjenesten i Danmark i modsætning til det beløb, der ville være kommet til udbetaling, hvis de blot få arbejdsdage senere var på vej til missionsområdet med ISAF 10.

Det er blevet os oplyst, at der til vores sønners dødsbo ville være udbetalt 1.216.500 kr. skattefrit, hvis de var døde på vej til eller i missionsområdet. Dødsboet ville blive fordelt i henhold til arvelovens regler, men – vores sønner døde i Danmark, klar til at tage af sted med ISAF 10, så nu er der ingen erstatning; 0 kr.

Denne kendsgerning er meget overraskende og det gør ondt i os, fordi vi i begge familier tænker: Jamen, er vores sønners liv da ikke noget værd. Det kan da ikke være rigtigt, at der er den forskel. Når vi nu ser hvor meget Forsvaret har gjort for os i forbindelse med den første svære tid med begravelser og orienteringer m.v., så falder denne kendsgerning helt ved siden af. Alt det gode bliver delvist sat i skyggen, og vi ser uretfærdigheden i erstatningen. Vores sønner er døde i uniform her hjemme, men for os er det ligeså smerteligt, som hvis de var døde i Afghanistan.

Da vi faktisk har været glade for den hjælp vi har fået og stadig får, så forekommer det os at erstatningsordningen burde ændres, så den kommer i trit med alle de øvrige gode tiltag, som Forsvaret yder.

Vi beder dig derfor om at bringe mere harmoni på erstatningsområdet og kunne foreslå, at soldaterne fra det øjeblik de underskriver en kontrakt om at blive udsendt behandles på samme måde, som hvis de var taget af sted. Forsvaret er en farlig arbejdsplads, selvom der er mange sikkerhedsforanstaltninger. Der er derfor en øget risiko ved arbejde i Forsvaret i forhold til andre erhverv, fx bager og smed. Vi synes, at det er rimeligt, at den øgede risiko honoreres med en ensartet erstatning. Soldaterne skyder med skarpt i Afghanistan og de skyder med skarpt hjemme, risikoen for en ulykke er lige stor, når den rammer tilfældigt som i vort tilfælde.

Vore sønner havde tegnet kontrakt, de havde gennemgået hele uddannelsen, og de var ved eksamen i skydning med let morter blevet vurderet rigtigt gode. Når der efterfølgende sker en ulykke, som med stor sandsynlighed skyldes en fejl på granaten og med lille sandsynlighed skyldes fejl i betjeningen, så syntes vi, at tvivlen må komme den ”anklagede til gode, ligesom alle andre steder i retssystemet. Vore sønner har derfor gjort, hvad de skulle, så arbejdsgiveren må påtage sig ansvaret og eventuelt skubbe det videre til leverandøren af granaterne efterfølgende. Det kan ikke være rigtigt, at vores sønner skal betale for den tilfældige og meget sjældne fejl på granaten, og samtidigt ikke blive kompenseret med en erstatning, for de var dygtige, og det kan ikke påvises, at de gjorde noget forkert, så hvorfor skal de og deres bo så ikke have en erstatning, som under den mission, de havde tegnet kontrakt om at deltage i og i deres tanker allerede var en del af.

Argumenterne er selvfølgelig hentet fra vores smertefulde erfaring, men de gælder lige vel for andre, der måtte omkomme, efter at de havde tegnet kontrakt om udsendelse til en internationalmission. Vi håber derfor, at du som Forsvarsminister vil bede dine embedsmænd om at

finde en måde at nivellere erstatningen på, så den i sig selv irrelevante skelnen mellem hvor ulykken finder sted kan fjernes for Forsvarets soldater, der klargør sig til udsendelse i internationale missioner, tager der ud og gør deres gerning for Danmark og derpå kommer hjem som vores helte. De fortjener bedre en at blive vurderet til en værdi af 0 kr.

Med venlig hilsen

Jeannette & Johnny Rasmussen

Kirsten & Allan Christensen

Forsvarsministeren.

Fru. Gitte Lillelund Bech

Forsvarsministeriet

Holmens Kanal 42

DK- 1060 Kbh. .K.

24-08-2010

Kære Forsvarsminister.

Tak for dit brev. 12. august og ikke mindst tak for din varme og velmenende deltagelse i vores dybe sorg over tabet af Jonas og Simon. I vores henvendelse til dig, havde vi en forventning om, at du tog stilling til og, hvis du er enige med os forældre i den uretfærdighed i erstatnings- og godtgørelsesordningen, ville søge denne uretfærdighed ændret, så den tilgodeser alle de styrker der skriver under på, at de er villige til, at sætte livet som indsats for Danmark.

Jeg vil også henlede din opmærksomhed på tidspunktet for, hvornår soldaterne er indsat i Internationale styrker. Det må da rimeligvis være fra den dag soldaterne er sat i træningsmission, altså den afsluttende øvelse, hvor der bl.a. skydes med skarpt. For mig, at se må det særlige farlighedskriterie begynde med denne dato. For Jonas og Simon' vedkommende den 1. juni 2010

o g ikke datoen for afrejse til International mission.

Jeg vil derfor bede ministeren om, enten, at fremsætte lov forslag, som kan ligestille alle soldater eller, hvis dette er muligt, at ændre denne uretfærdighed administrativt.

Du nævner også i dit brev reglerne for udbetaling ved arbejdsskadeforsikringen, endnu engang sætter du fokus på en anden uretfærdighed i forsikringssystemerne, nemlig dette, at udbetaling af erstatning slutter ved forsøger forpligtigelsen. I denne moderne verden, vi lever i, hvor samlivsformerne er så forskellige burde udbetaling af erstatning følge de andre udbetalings regler. Dette kunne gøres ved, at sætte forældre m.v. ind i bestemmelserne, efter kone, børn, og samlever Men dette skal jo fremlægges for andre ministre, hvilket jeg selvfølgelig vil gøre

Side 2 - 2

Kære Forsvarsminister, jeg vil også forbeholde mig ret til, at henvende mig til forsvarsudvalget for, at fremme vores sag.

Jeg har forelagt brevet for Simons forældre, som også ønsker, at være med underskrivere.

I forvisning om en seriøs behandling af mit brev og en konstruktiv dialog

Johnny Rasmussen Risbyvej 3, DK-4750 Lundby